

solidarnost

je naša snaga

solidarity
is our strength

IZVEŠTAJ SA TERENA :

Pomoć Žena u crnom ugroženim ljudima sa poplavljenih područja u Srbiji

2. jun

Trstenik i Planinica

U dogovoru sa prijateljicom Sofijom Pantelić, predstavnice Komisije za rodnu ravnopravnost iz Trstenika, šest aktivistkinja: Staša Zajović, Ljilja Radovanović, Violeta Đikanović (Žene u crnom), Slavica Stanojlović i Snežana Jakovljević (Peščanik Kruševac), kao i Jelena Memet (Alternativni centar za devojke-Kruševac), posetile su 2 juna 2014 naselje Grabovica i selo Planinica, u okolini Trstenika. Sve tri organizacije su pripremile i odnele pomoć za postradale u poplavi.

“Naselje Grabovica je nedaleko od samog centra grada. Čim smo prešli most, sačekao nas je već poznat prizor pustoši: blato i mulj, spržene bašte, izneto pokućstvo po dvorištima. Zaustavile smo se na početku naselja, a žitelji su nam radoznalo prilazili. ‘Nas niko ne obilazi’, rekla je jedna starica. ‘Odakle ste vi žene?’. Ubrzo je na ulici bilo sve više ljudi. Svi su imali utisak da su zaboravljeni i da im štetu koju su imali niko neće nadoknaditi. Zorica iz Moravske ulice nam je rekla: ‘Sve što su moji roditelji gradili i stvarali 50 godina, otišlo je za pola sata.’ Svuda kroz naselje ista slika. Na glavnoj ulici veliki kamion skuplja uništeno pokućstvo. Iz kuća se oseća miris vlage i memle. Počinje da pada kiša. Obišle smo oko dvadesetak kuća i krenule dalje prema Planinici.

Od Grabovice do Planinice vozimo se petnaestak minuta. Prizor već poznat. Bašte više ne postoje, poleglo žito, sparušene maline. Do Ljiljine kuće smo došle pešice jer je bilo klizavo od nanetog blata. Ulazimo u dvorište koje se može nazvati rajem na zemlji. Pravo srbijansko dvorište sa kućom na sredini, žbunovima hortenzija i ruža, voćnjakom... Pomislila sam da smo zalutali jer je sve bilo netaknuto, kao iz druge priče. Ljilja nas dočekuje i vodi u drugo dvorište. Sa leve strane pokrivena blatom pro-teže se nekadašnja plantaža jagoda. Ispred nas rečica, koja po Ljiljinoj priči, kad je najveća ima dva metra u prečniku. Te noći, reka je narasla na sto metara u širinu, nosila sve pred sobom i promenila sopstveni tok. Jedna bandera je potpuno iščupana, vide se samo ostaci mostića.

Sedele smo sa Ljiljom ispred kuće. Priča nam kako je te večeri bilo. Želi da što više ispriča. Njena komšinica plače. Njoj je voda odnela sve maline. Ona ne zna šta će da radi. Taj malinjak je njoj ozbiljan izvor prihoda. Ni kod njih niko nije došao da proceni štetu.

Krećemo ka Beogradu. U kolima tišina. Sabiramo utiske.”

Za Žene u crnom
Violeta Đikanović

